

Zaimki MÓJ, TWÓJ, SWÓJ – liczba pojedyncza

Mianownik (= Wołacz)	MÓJ	MOJA, MA	MOJE, ME	TWÓJ	TWOJA, TWA	TWOJE, TWE	SWÓJ	SWOJA, SWA	SWOJE, SWE
Dopełniacz	mojego, mego	mojej, mej	mojego, mego	twojego, twego	twojej, twej	twojego, twego	swojego, swego	swojej, swej	swojego, swego
Celownik	mojemu, memu	mojej, mej	mojemu, memu	twojemu, twemu	twojej, twej	twojemu, twemu	swojemu, swemu	swojej, swej	swojemu, swemu
Biernik	żyw.: mojego, mego nieżyw.: mój	moją, mą	moje, me	żyw.: twojego, twego nieżyw.: twój	twoją, twą	twoje, twe	żyw.: swojego, swego nieżyw.: swój	swoją, swą	swoje, swe
Narzędnik	moim, mym	moją, mą	moim, mym	twoim, twym	twoją, twą	twoim, twym	swoim, swym	swoją, swą	swoim, swym
Miejscownik	moim, mym	mojej, mej	moim, mym	twoim, twym	twojej, twej	twoim, twym	swoim, swym	swoim, swym	swoim, swym

Zaimki MÓJ, TWÓJ, SWÓJ – liczba mnoga

Mianownik (= Wołacz)	MOI	TWOI	SWOI	MOJE, ME	TWOJE, TWE	SWOJE, SWE
Dopełniacz	moich, mych	twoich, twych	swoich, swych	moich, mych	twoich, twych	swoich, swych
Celownik	moim, mym	twoim, twym	swoim, swym	moim, mym	twoim, twym	swoim, swym
Biernik	moich, mych	twoich, twych	swoich, swych	moje, me	twoje, twe	swoje, swe
Narzędnik	moimi, mymi	twoimi, twymi	swoimi, swymi	moimi, mymi	twoimi, twymi	swoimi, swymi
Miejscownik	moich, mych	twoich, twych	swoich, swych	moich, mych	twoich, twych	swoich, swych